

Udenrigspolitisk redegørelse 2018.

(Naalakkersuisoq for Uddannelse, Kultur, Kirke og Udenrigsanliggender)

Lad mig starte med at takke Naalakkersuisut for en grundig udenrigspolitisk redegørelse, som vi fra Demokraatit nøje har studeret.

Rent teknisk mener vi, at det er overflødigt at debattere denne redegørelse her i Inatsisartut. Vi mener, at man fremadrettet kan nøjes med at omdele redegørelsen til medlemmerne sådan som man gør med mange andre redegørelser.

I stedet for at holde et langt indlæg om dette emne vil jeg i stedet benytte lejligheden til med udgangspunkt i Udenrigspolitisk redegørelse for 2018 at stille en række spørgsmål til Naalakkersuisut:

1. Cyberangreb fra fremmede magter bliver mere og mere udbredt. Hvilke forholdregler vil Naalakkersuisut tage for at forhindre sådanne angreb, og hvor stor en risiko mener Naalakkersuisut, at der er for, at vi her i landet vil blive udsat for sådanne angreb?
2. Er det Naalakkersuisuts vurdering, at der de seneste år har været en stigende tilstedeværelse af fremmede magter i vort farvand i form af skibe og ubåde og vil Naalakkersuisut i den forbindelse rette henvendelse til den danske stat med henblik på øget overvågning?
3. Der ses en stigende interesse fra grønlandske unge med henblik på værnepligt i Danmark, hvilket vi fra Demokraterne er positive over for. Hvilke initiativer vil Naalakkersuisut tage for at oplyse unge her i landet om de gode muligheder, der er for en militær uddannelse i Danmark?
4. I sit forelæggelsesnotat skriver Naalakkersuisut følgende vedrørende den netop åbnede repræsentation i Reykjavik:

“Vores nye repræsentation vil bidrage til at videreudvikle og styrke vores politiske og handelsmæssige forbindelser, hvilket forventes at give samfundsøkonomiske fordele for Grønland. Naalakkersuisut forventer her særligt et styrket samarbejde vedrørende infrastruktur, herunder luftfart og søfragt, men også fiskerisektoren, turisme og anlægsindustri vil være oplagte områder for udvidet samarbejde.”

Det er flotte ord, men jeg ønsker, at det bliver mere konkret. Vi har nu i flere år haft en repræsentation i USA, og jeg er interesseret i at høre mere om, hvordan denne repræsentation har videreudviklet og styrket vores politiske og handelsmæssige forbindelser med USA og hvilke samfundsøkonomiske fordele det har givet os? Ved at svare på dette spørgsmål kan Naalakkersuisut i langt højere grad sandsynliggøre sin

påstand om det forventede udbytte af en repræsentation i Reykjavik.

5. I svar på § 37-spørgsmål nummer 2017-285 redegør Naalakkersuisut for, hvorfor man ikke må sende hvalkød fra Østgrønland til familie eller venner i Danmark. Det skyldes kort fortalt, at det, i henhold til Washingtonkonventionen om international handel med udryddelsestruede arter (CITES), udelukkende er vågehvaler fra Vestgrønland, der må eksporteres. Hvad vil Naalakkersuisut tage af initiativer for at sikre, at vågehvaler fra Østgrønland også kan eksporteres til familie og venner i udlandet?

Vi forventer naturligvis at få svar på de spørgsmål, der fremgår af dette indlæg.

Med disse bemærkninger tager vi Udenrigspolitisk redegørelse for 2018 til efterretning.